

נקודות של אור

דיבורים מאירים שזכינו לשימוע מפי כ"ק מרן רבינו שליט"א בשיעור חומש רש"י ליל שישי פרשת תרומה תשפ"ב

איך 'אוכלים' את הגעדאנק?

ידועה האמרה המובאת בשם הקוצקער על דברי הפסוק 'והיו הדברים האלה – על לבבך'.

מה זה 'על לבבך'? לא נכון יותר היה לכתוב 'בתוך לבבך'!

הסביר הקוצקער: לפעמים אנחנו שומעים רעיון או נחשפים לתובנה מסוימת שיכולה לחולל בנו שינוי אמיתי, אבל מה לעשות, הלב שלנו סגור, ולא מסוגל להכיל כעת רעיונות חדשים.

מה עושים? האם נזרוק את הרעיון לגמרי? במקום זאת, אומרת התורה, הניחו את הדברים מעל פתחי הלב, כך שבהזדמנות הראשונה שליבנו ייפתח – תחדור התובנה אל ליבנו ותחולל בנו את השינוי הדרוש...

כך אמר הקוצקער, והוסיף הרבי בשם אביו הרבי זצוק"ל:

כיום אנו שומעים על המום מקרים של התקפי לב ר"ל, מדוע? בגלל העומס שיש על הלב – מרוב התובנות הממתינות להיכנס...

אנחנו מסוגלים לשמוע רעיון, געדאנק עצום אשר יכול לחולל תפנית אמיתית בהסתכלות שלנו על החיים – ומה אנחנו עושים איתו? במקום לעבוד איתו ולהחדיר אותו ללב – אנחנו כותבים אותו בעלון, דואגים לספרו בהתלהבות למישהו אחר, והלב שלנו נותר כמו שהיה...

במקום להספיג את הגעדאנק בתוך הלב – אנחנו מעדיפים להניח את זה כך, לשכב ולהעלות אבק...

שמעת רעיון? קיבלת תובנה? השיעור דיבר אליך? תעבוד עם זה! תספיג אותו אצלך!

איך מספיגים רעיונות אל תוך הלב?

הרבי המשיל את זה למאכל, והפיק מכך שלוש נקודות:

הנקודה הראשונה – ללעוס!

כשאנו אוכלים ארוחה, המטרה היא להספיג את הוויטמינים הבריאים של הארוחה בתוך הגוף שלנו. אולם, ברור למדי שאם רק נבלע את האוכל כפי שהוא, ולא נלעס אותו היטב – הוא עלול אפילו להזיק!

עלינו ללעוס את המאכל היטב – ורק כך הוא אכן ייספג אל תוך גופנו ויהפוך לחלק מאיתנו.

בשביל להתחיל לחיות עם געדאנק – עלינו ללעוס אותו! לפרק אותו מכל הכיוונים, לא לפחד להפגיש את התובנה עם הנקודות הכי חלשות שלנו בחיים, ולראות איך הם יכולות לתת מענה דווקא עליהן...

אם נפרק היטב את הגעדאנק, הוא יהפוך לחלק מאיתנו.

הנקודה השניה – אין משיחין בסעודה!

דיבור בשעת האוכל עלול להיות מסוכן, שמא יקדים קנה לוושט, שמא יגיע המאכל למקום אחר מייעודו הטבעי.

כך גם בעת שאנו שומעים געדאנק – אין צורך לחפש ישר מה להגיב או להוסיף עליו, להפגין ידע... עלינו לבלוע אותו נכון, להפנים אותו היטב. רק כך אפשר להתחבר לרעיון ולהשתמש בו בצורה הנכונה.

הנקודה השלישית – קח רק אחד!

אי אפשר לאכול יותר מידי, כי אז הכול הופך למסורבל וחסר טעם.

כך גם בעת ששומעים שיעור מחזק, אם תרצה לתפוס את כל התובנות – אין הרבה סיכויים להצליח. ר' אשר היה אומר: קח לך נקודה אחת איתה יצאת מהשיעור – ועבוד איתה!

*

פתרון קל לנהגים נחשלים!

יש שתי אפשרויות לנהוג ברכב בצורה תקינה – ובלי להתנגש במכשולים:

אפשר להוריד את כל העצים העומדים בדרך, לשטח את הבניינים, לנתץ את התמרורים ואת עמודי האזהרה, ואפילו להזיז את האנשים למקום אחר. בכך, נפתחים בפנינו אפשרויות נסיעה בטוחה – עם לב שקט!

זו אמנם אפשרות – אבל כולם מבינים שאדם שירצה לנהוג רק במקומות כאלה – לא יוכל לעולם ללמוד נהיגה!

הדרך היחידה שבה ניתן ללמוד נהיגה באמת, היא דווקא בנסיעה בין כבישים ומדרכות, עם ילדים הקופצים לכביש ותמרורי אזהרה, דווקא בכבישים המפותלים – שם רוכשים את המיומנויות האמיתיות בנסיעה! אומר הרבי: אתה יכול להסתובב זמן רב בלב רגוע ושקט, בלי סערות נפש, לשמוע געדאנקים יפים וליהנות מזיו השכינה...

אבל עד שלא תיכנס אל שטח העבודה, עד שלא יבואו הניסיונות – אין ברגיעות הזו שום תועלת! כי מה החכמה הגדולה להישאר רגוע ולחייך לכולם כאשר אין מרגיזים אותך?!

השטח האמיתי ללמידה – הוא דווקא בין הררי הניסיונות, בין הנפילות לתקומות, בין הניסיונות, הכישלונות, המעברים והטלטלות.

*

כמה מסופנים אנהנו מול שור נגחן?

על פי ההלכה, שור הנוגח פעם אחת או פעמיים – הוא 'שור תם', כלומר, שור תמים ורגוע, ואנו אומרים שהמעשה שעשה הוא חד פעמי ואינו מאפיין אותו, עד כדי כך שבעל השור לא היה חייב לשמור עליו באופן מיוחד במינו!

בגלל שהשור הוא תם ואינו מועד לפורענות, והמעשה שעשה נחשב לחריג, חייב בעל השור לשלם רק מחצית מן הנזק.

מאידיך, מה נפסק בהלכה לגבי אדם המזיק?

לגבי אדם נאמר: 'אדם מועד לעולם!' כלומר, על האדם המזיק לשלם מהפעם הראשונה את כל תשלום הנזק, מדוע? כי זהו מעשה 'רגיל' אצלו, ומאפיין אותו בהחלט...

מה קורה כאן? האם השור, המסמל את הבהמיות והאגרסיביות – הוא עדין יותר מאיתנו, בני האדם המתורבתים ויפי הנפש???

רבי מנדל מרימינוב אמר, שמאז שלמד במשנה את הדין ש'אדם מועד לעולם' – הוא אינו מפסיק לרעוד שמא יפול...

כי אכן, עלינו להכיר באמת הפשוטה והיחידה: המידות שלנו מסוכנים ורעועים פי אלף מאשר החיות והבהמות. אם לא שהבורא שומר עלינו ונותן לנו כוח להתאפק – לא היה לנו שום כוח להתמודד עם הטבעים שלנו!

כי אפילו כעת, כשאנחנו קוראים את הנקודות או שומעים את השיעור, ואנחנו רגועים ונינוחים, האם אנחנו רגועים בגלל שזהו הטבע שלנו? האם זה שכעת אני חש 'שיינע ייד', ג'נטלמן ומתורבת – אומר שאכן אני כזה?

האם אני לא כעסן – או שפשוט האובייקט המכעיס עדיין לא עומד מולי כעת...

למה כל כך חשוב לנו לדעת את זה?

כי אם אנחנו חיים וזוכרים את הסכנה שלנו להתפרץ בכעס או במידות אחרות, זה גורם לנו:

א. לתפילה תמידית מהבורא שלא ייטוש אותנו.

ב. לזכור שהרגיעות וההתאפקות שלנו הם מתנה מהשם.

ג. לא להיבהל מעצמנו ברגעים של נפילה – כי למה אתה מופתע מעצמך שנפלת בכעס? הרי זה הטבע שלך!

*

כָּךְ סוֹחֲבִים חַמִּישִׁים ק"ג בְּקִלּוֹת ❶

מה לומדים מאימוני התעמלות?

הנקודה הראשונה – להתאמן!

הכניסו אדם לחדר כושר ותנו לו משקולת של חמישים ק"ג – הוא יקרוס יחד עם כובד המשקל.

מי מצליח להרים משקולות כאלה? רק אנשים שהתאמנו במשך שבועות ארוכים.

איך מתאמנים? מתחילים בקטן, משקולת של עשר ק"ג. לאחר מכן מגדילים את כובד המשקל ואט אט

ממשיכים להוסיף עוד ועוד משקל – עד שהאדם מתרגל לסחוב גם חמישים או שבעים קילו.

כך גם בחיים, אל לנו לחשוב כי אפשר להישאר במצב הנתון – ולהצליח לעמוד בניסיונות קשים שבאים

פתאום. בשביל להחזיק מעמד חייבים להתאמן עוד ועוד, לשמוע געדאנק, להתחזק איתו, לנסות אותו

בניסיונות הקטנים של היום-יום. לראות את השם במקרים הקטנים.

רק כך אפשר להגיע לשעת הניסיון מוכנים יותר!

הנקודה השנייה – מינוף!

בחדר ההתעמלות עובדים קשה? לא בטוח!

ישנם כאלה, שחדר הכושר משמש עבורם כשעת מנוחה קלילה. יש שם מזגן טוב, ספרים מעניינים, אנשי שיחה מרתקים – ועוד שלל גיוונים לחיים האפורים. הם מגיעים למקום, מתיישבים על כסאות ההמתנה הנוחות, משוחחים על דא ועל הא – והולכים לביתם שבעי נחת...

נו, מי מבין הנוכחים בחדר הכושר יצא עם תועלת רבה יותר, האם זה שהתעמל – או זה שנהנה לשבת במזגן הנעים?

והמסר, אמר הרבי, הינו חד וברור: הבורא נותן לנו פעמים רבות תובנות מסוימות שניתן לשנות את החיים על ידם! השאלה היא רק מה אנחנו מחפשים, האם להעביר את הזמן ולהמשיך הלאה – או לצאת עם תובנה ועם שינוי בהסתכלות על העולם?

*

קח את הגחל - אבל עם המלקחיים!

השם שולח לנו גחלים. הגחלים – הם הכאבים והפגיעות שלנו.

הגחל, נראה מבחוץ שחור משחור, לא נראה שיש בו פוטנציאל להידלק ולבעור באור יפה – וכך גם הניסיון או הקושי, מחשיכים לנו את האור וגורמים לנו להאמין שחלילה אין לנו סיכוי לבעור יפה...

מה עושים עם הגחל? אפשר להטביע אותו במים, לירוק עליו ולכבות אותו סופית – ואפשר פשוט לנפנף מעליו שוב ושוב, עד שהוא יתעורר ויבער בלהבה מחממת.

כך גם הכאבים, אפשר להטביע אותם בים הרגשות, ובכך לכבות את ההזדמנות שלנו לצמיחה, ואפשר לעבוד עם הכאב, להילחם עליו, לדעת שהבורא שולח לנו ניצוץ בכאב הזה, ניצוץ שיש בו כוח להצית בחזרה את הקשר והחיבור בינינו לבין הבורא!

"כי לקח טוב נתתי לכם!" אמר השפת אמת: 'לקח' – הוא כמו מלקחיים. הבורא נותן לנו מלקחיים מיוחדות – כדי שנוכל להחזיק בהם את הגחלים ולא להיכוות!

השם נותן לנו את הכלים והכוח לעבוד עם הקשיים שהוא שולך לנו!

*

במקום פלפולים, אולי ניקח אחריות?

התפארת שלמה מביא דברים נוראים השבוע:

אם עשיו היה מתעקש ללכת בדרך העבודה, אם הוא היה מתעקש למצוא את הבורא בחיים שלו – הוא היה מגיע למקום הרבה יותר גדול מיעקב אבינו!

למה? כי לעשיו, עם כל הכבוד, היו קשיים גדולים יותר, וקשיים, כך אנחנו יודעים, הם סימן לפוטנציאל...

קשיים גדולים – פוטנציאל עצום!

עשיו העדיף להשקיע את כוחותיו בפלפולי סרק חסרי שחר, להתעמק בסוגיות עמוקות של עישור המלח והתבן – העיקר שלא לעסוק בשאלה הבווערת של חיו: איפה הבורא שלי בתמונה...

אם הוא היה בוחר לקחת אחריות על חיו – הכול היה נראה אחרת!

*

יו"ל ע"י מערכת 'נקודות טל אור' ספינקא. ניתן לזכות להשתתף בהוצאות ההדפסה וזכויות ההתחזקות.

ניתן להשיג את העלון, (גם בשפת האנגלית!), וכן את הקונטרס 'מעט מן האור' (מהדורה שניה) בטלפון: 050-4171897,

או בכתובת המייל: a0504171897@gmail.com או בבית מדרשינו רחוב דונולו 11 בני-ברק. להארות וחיזוקים,

והצטרפות לחיזוק היומי במייל, ניתן לפנות באופנים הנ"ל. כל טעות – מקורה בחוסר הכנת הכותב.